

Kiskunhalas, 1914. július 27. – Budapest, 2000. május 20.

Apja szabómester volt. Fia a három gimnáziumi osztály elvégzése után asztalossegéd lett; Baján és Újpesten dolgozott. 1935-ben belépett a famunkások szakszervezetébe és a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba. 1937-ben csatlakozott az illegális kommunista párthoz. 1942. júniusban letartóztatták, hat hónapos bűntetését a vizsgálati fogsággal letöltötte. 1944 márciusától illegalitásban élt, augusztusban letartóztatták, novemberben megszökött és Újpestre hazatérve partizáncsoportot hozott létre. Üldözötteket szabadítottak ki. 1945 elején lett Újpest első legális kommunista párttitkára, részt vett a városi és a megyei nemzeti bizottság munkájában. Öt hónapos pártiskolát végzett, 1945. november 4-én az MKP fővárosi képviselőjelöltje volt, 1947. augusztus 31-én a párt nagy-budapesti listáján pótképviselő lett, behívására 1948. június 15-én került sor, már a Magyar Dolgozók Pártja képviselőjeként. 1949. május 15-étől a Magyar Függetlenségi Népfront fővárosi listájáról, 1953. május 17. és 1967. január 28. között a MFNF illetve a Hazafias Népfront Fejér megyei listájáról lett a törvényhozás tagja. 1946-tól a budapesti pártbizottság káderosztályának vezetője volt, 1948 márciusában jelentős szerepe volt az államosított vállalatok munkásigazgatóinak kiválasztásában. 1949. augusztusában az MDP PB döntése nyomán lett a központi vezetőség káderosztályának helyettes vezetője. 1951 nyarán a város és a kohászati üzem építésének időszakában Dunapentelére küldték. 1954-ig szervezőként és párttitkárként dolgozott az építkezéseken; majd egy évig a Rákos Mátyás Művek párttitkára volt. 1955. novembertől külkereskedelmi miniszterhelyettes volt. 1956. július 21-én lett az MDP Központi vezetőség póttagja. 1956. október 23. és 28. között az MDP központi pártvezetőségén belül szervezett katonai bizottság tagja, szervezte és irányította a hatalomhoz hű fegyvereseket. 1956. november elején csatlakozott a Magyar Szocialista Munkáspárthoz. A karhatalom egyik megszervezője, a párt ideiglenes központi bizottságának is tagja lett, pozícióját megőrizte 1970. november 28-ig. 1956 végétől 1957. november 1-ig az MSZMP KB Káderosztály vezetője; a fontosabb pártkáderek 1956. október-novemberi magatartásának felülvizsgálata volt a feladata. 1958-tól belügyminiszter-helyettes, majd 1964-ben kinevezték az Erdészeti Főigazgatóság vezetőjévé. 1967. áprilistól mezőgazdasági és élelmezésügyi miniszterhelyettesként dolgozott. 1972 májusától 1980. decemberi nyugdíjazásáig a Hungexpo Külkereskedelmi Vállalat vezérigazgatója volt.